

Δεύτερον, η προώθηση της χρήσης του αυτοκινήτου αντί για τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Τρίτον, η κερδοφορία για τις τράπεζες και τους κατασκευαστικούς ομίλους – και φυσικά ο όμιλος Μπόμπολα βρίσκεται στην ανάθεση του έργου (αυτός θα μπορούσε να είναι ένας επιπλέον παράγοντας)! Τέταρτον, «μεγάλα έργα θα γίνουν επιτέλους(!) στη Θεσσαλονίκη μας», που μέχρι τώρα όλα γίνονται στο... «Ψευδοκράτος των Αθηνών», όπως λένε ορισμένοι. Ποιο είναι το τέταρτο στοιχείο λοιπόν; Ο τοπικισμός: η άλλη όψη του εθνικισμού. Το ύστατο επιχείρημα: στο όνομα του δικού τους «εχθρού» (της Αθήνας), οι Θεσσαλονικείς πείθονται για το πιο παράλογο έργο στην πρόσφατη ιστορία της χώρας. Ο εθνικισμός/τοπικισμός ξέρει πάντα να εκμεταλλεύεται τα εθνικά/τοπικά κόμπλεξ και συναισθήματα για να χειραγωγή τη λογική. Πάντα!

* * *

Κάπου εδώ θα σταματήσω. Οι σχετικές ειδήσεις είναι πάρα πολλές. Και υπάρχουν παντού. Ο ιδιοκτήτης ιχθυοκαλλιέργειας που επέκτεινε τη μονάδα του πέραν των ορίων που έθετε η άδειά του. Ο λιμενικός που έκανε αυτοψία ύστερα από καταγγελία και επέβαλε ένα απλό διοικητικό πρόστιμο. Οι επιτήδευτοι που παίρνουν κοινοτικά κονδύλια για να φτιάξουν, δήθεν, ένα δασικό μονοπάτι που σύντομα έχει γίνει δρόμος. Για τις ανάγκες του οποίου έκοψαν δέντρα. Και μετά στο ίδιο σημείο αναδασώνουν, για να πάρουν τη σχετική επιδότηση! Και άλλα πολλά. Εδώ αρκέστηκα σε αυτές που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, χάριν ευκολίας. Άλλωστε, σημασία δεν έχουν τα επιμέρους γεγονότα, αφού σε κάθε περίπτωση ακολουθείται η ίδια μεθοδολογία που έχω περιγράψει ως τώρα, με ελάχιστες παρεκκλίσεις. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ανέπτυξα με λεπτομέρειες την περίπτωση των Π.Ο.Τ.Α. της Πύλου: για να δείξω τη μεθοδολογία που ακολουθείται ώστε να μπορεί ο αναγνώστης να αναγνωρίσει παρόμοια συμβάντα από μια μικρή λεπτομέρεια που τυχόν θα ακούσει στο μέλλον.

Α, να μην ξεχάσω! Οι Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, που είναι απαραίτητες(;) για την υλοποίηση ενός έργου, πραγματοποιούνται από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο επενδυτή. Δηλαδή, από ιδιώτη που αναλαμβάνει τη μελέτη, για λογαριασμό του επενδυτή. Βέβαια, μετά ελέγχονται ενδελεχώς από την αρμόδια υπηρεσία, λέει...

Και το Γεγονός που δεν Έγινε Είδηση Ποτέ!

Στις 24 Μαρτίου 2008 πραγματοποιήθηκε στην Αρχαία Ολυμπία η τελετή αφής της Ολυμπιακής φλόγας. Μεγάλο επικοινωνιακό γεγονός. Κι όλα έπρεπε

να είναι τέλεια. Και, φυσικά, το καμένο δάσος να μην φαίνεται καμένο. Η σκόνη έπρεπε για μια ακόμη φορά να κρυφτεί κάτω απ' το χαλί. Η αναδάσωση της περιοχής, φυσικά, όσο και να είχε προχωρήσει (υποθετικά μιλώντας), δεν θα ήταν δυνατόν να κρύψει το καρβουνιασμένο χρώμα. Οι ιθύνοντες όμως βρήκαν τη λύση.

– Λίγες μέρες πριν την τελετή στην Αρχαία Ολυμπία έρχιναν πράσινη μπογιά με μεγάλα ποτιστικά μηχανήματα πίσω στον λόφο, μου είπε μια γνωστή.

– Πού το ξέρεις; τη ρώτησα.

– Μα, δούλευε ο αδελφός μου εκεί. Το είδε με τα μάτια του.

Όπως ήταν αναμενόμενο, επικοινωνήσα με τον αδελφό της σε μια προσπάθεια επιβεβαίωσης και τεκμηρίωσης του γεγονότος. Αυτός μου επιβεβαίωσε τα όσα είπε η αδελφή του, και πρόσθεσε:

– Το βλέπαμε αυτό και είχαμε απορήσει όλοι μας. Κάποια στιγμή, και επειδή είχαμε αρχίσει να το συζητάμε έντονα και να ρωτάμε πώς και τι, μας είπε κάποιος απ' τους υπεύθυνους ότι πρόκειται για λίπασμα που έχει αυτό το χρώμα.

– Έχεις τραβήξει τίποτα φωτογραφίες που να φαίνεται αυτό που λες;

– Όχι. Όμως, και μέρες μετά αφότου έρχιναν το υποτιθέμενο λίπασμα, οι κορμοί και τα βράχια είχαν πάνω τους πράσινο χρώμα!

Προσπαθώ να επαληθεύσω την πληροφορία με ντοκουμέντα. Τα οποία δεν βρίσκονται. Όμως, η κουβέντα που είχα με έναν άλλον γνωστό μου, παραγωγό και σκηνοθέτη, αποδείχτηκε αποκαλυπτική.

– Θανάση, έχεις υπ' όψιν σου κανέναν που να ήταν στην Ολυμπία την περίοδο της τελετής αφής της Ολυμπιακής φλόγας;

– Μα, ήμουν εκεί με το συνεργείο και τραβούσαμε πλάνα.

– Σοβαρά μιλάς; Έχεις και πλάνα από τους γύρω λόφους; [Του εξηγώ με λίγα λόγια τι είναι αυτό που ψάχνω]

– Νομίζω πως δεν έχω αυτό που ζητάς. Η αλήθεια είναι ότι υπήρχε ένα έντονο πράσινο χρώμα στον λόφο, πίσω απ' το σημείο της τελετής, αλλά εμείς δεν είχαμε πρόσβαση εκεί. Και στην πραγματικότητα, τα πλάνα που έχουμε είναι πολύ λίγα, και αυτά τα τραβήξαμε ημι-παράνομα.

– Γιατί; ενίσταμαι απορημένη.

Κι εδώ μπαίνουμε σε ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο της κουβέντας. Παρεμπιπτόντως.

– Γιατί δεν επιτρεπόταν σε κανένα κανάλι να κάνει λήψεις. Τα αποκλειστικά δικαιώματα τα έχει η Ε.Ρ.Τ. και το αντίστοιχο κινεζικό κανάλι για την κάλυψη των γεγονότων σχετικά με τους Ολυμπιακούς. Δεν επιτρεπόταν κανείς άλλος να τραβήξει. Βέβαια, όσοι ήμασταν εκεί τραβούσαμε. Μάλιστα, τα ξένα πρακτορεία έδειξαν στο εξωτερικό πλάνα από τη μανούρα που έγινε.

- Τι έγινε δηλαδή;
- Να, όταν ήταν να μιλήσει ο εκπρόσωπος της κινεζικής αντιπροσωπείας, σηκώθηκαν 2-3 Θιβετιανοί, από τους Δημοσιογράφους χωρίς Σύνορα, οι οποίοι με κάποιον τρόπο βρήκαν πρόσκληση και είχαν κωθεί ανάμεσα στους Κινέζους προσκεκλημένους. Τότε άνοιξαν ένα πανό όπου οι Ολυμπιακοί κύκλοι ήταν με χειροπέδες και άρχισαν να διαμαρτύρονται για την κινεζική κατοχή του Θιβέτ. Αμέσως μπουζουριάστηκαν από την αστυνομία. Και η τελετή συνεχίστηκε σαν να μην έγινε τίποτα.
- Η Ε.Ρ.Τ. δεν έδειξε τίποτε απ' όλα αυτά που λες.
- Φυσικά όχι. Γιατί ο μονοπωλιακός έλεγχος της πληροφορίας δεν γίνεται μόνο για τα λεφτά. Γίνεται και για τη φήμωση...
- Κι εσείς που ήσασταν;
- Εμείς, όπως και τα λοιπά κανάλια, ήμασταν πιο μακριά, πίσω από ένα συρματόπλεγμα. Μάλιστα, είχε πλάκα γιατί ήταν δίπλα μου ένας Κινέζος, ένα θηρίο, για ασφάλεια. Και όταν τον ρώτησα «τι έγινε, ποιοι είναι αυτοί», σήκωσε τους ώμους αδιάφορα. Τον Κινέζο έκανε ο... Κινέζος! λέει γελώντας ο Θανάσης.
...Τον διπλανό μου δημοσιογράφο, για να σοβαρευτούμε, τον συλλάβανε.
- Γιατί;
- Ε, όταν έγινε η φασαρία συνέλαβαν και όσους τους φαινότουσαν περίεργοι. Αυτός ήταν Ινδός, ξέρεις με το τουρμπάνι και όλα... Οι δικοί μας οι βλαχόμπατσοι είδαν τουρμπάνι και άρχισαν να περνάνε χειροπέδες...
...Πάντως, για την αναδάσωση που λες, εγώ παρατήρησα ένα πράσινο, σαν δίχτυ, με το οποίο είχαν καλύψει τα πάντα. Τίποτα δεν θύμιζε καμένη γη. Ούτε καν μύριζε. Το μέρος ήταν τέλεια μακιγιαρισμένο. Για τη γιορτή.

Ρώτησα έναν γεωπόνο για το πράσινο λίπασμα. Μου είπε ότι τα λιπάσματα βγαίνουν σε διάφορα χρώματα – πράσινο, κόκκινο, κ.λπ. Όμως, απορροφώνται. Δεν αφήνουν χρώμα στους κορμούς και το χώμα...

Μια μικρή αναφορά βρήκα για το θέμα του πράσινου «λιπάσματος» από τους δημοσιογράφους Μάκη Νοδάρo και Χριστίνα Παπασταθοπούλου²¹. Όμως το συμβάν δεν έγινε ποτέ Είδηση – απ' αυτές που κρίνουν *ορισμένοι* ότι «συγκλόνησαν το πανελλήνιο»...

---

21. Δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία* στις 24/3/2007